

Portre

– mehmet-ali-- · 27 Kasım 2010

portre

yüreklerimizde dev yangınlar saklamıştık
soğuk geçen yaşama dair
sevda türküleri bestelemiştik varoşlarda
içimiz buz parçacıklarıyla dolmuştu
ceylan gözlerinle eritirsin diye
şiiirler bestelemiştim sana hayallerimden
her sarıldığımda garip sığınmışlık duygusu
bilinmeyen sonsuzluğa gömülmek midir, nedir?
yoksa bin defa ölmek mi?
belki de yüreğindeki küçük bir ihtimal
ya da sonsuzluğun görünmeyen portresi içinde kaybolmak
bu kadar ağır mıydı sensizliğin vebali?
mum ışığının ıssız aydınlığında
yarım kalmış sözcüklerin çıığı
ve de bitmemiş yaşanmışlıklar
her yerde sıcaklığının ürpertisi
yüklemiştir yüreğine yalnızlığı
soğuk bir iklimden geliyorsun anlaşılın
terk ediyorsun ardı sıra her şeyi
bitmemiş bir bahardan kalma
hayatın umudunu sarartıyorsun hayata
ne büyük rezilliktir artık seni sevmek
duygularımı yiyorsun acımasızca
ve sonra kusuyorsun
kalleşçe!

iğrenç iştahını kabartarak